

Josep M. RIBERA
Pan de Azúcar 332
COSQUIN (Pcia Cba)
Argentina

31 de desembre del 1962

Sr. Josep FERRATER i MORA
Bryn Mawr College
Bryn Mawr, P A (EEUU)

Distingit senyor,

Per conducte del meu amic Joan Rocamora metge català resident a Bs As i membre prominent del nucli català porteny, he conseguit la seva adreça, amb la intenció fer-ne us i preguntar-li quelcom.

Visc a l'Argentina des de fa 11 anys. En fa 8 que soc ciutadà argentí. Tinc 38 anys. En fa cinc que soc a Córdoba on treballo en la gran fàbrica d'autos KAISER, alternant les feines d'Inspecció de Montatge, amb la de redactor y col·laborador de l'Oficina de Relacions Públiques.

Soc casat de fa quatre anys. La meua muller és nascuda a l'Argentina de família croata. És mestressa d'una escola de pàrvuls provincial (Jardí d'Infants) i actualment directora. Tenim dos fills, dos nens l'un de dos anys, l'altre de 7 mesos.

Nascut a Barcelona-ciutat (Pampla de Catalunya 113 on encara hi viu la meua mare) educat a l'Escola Municipal Montessori del carrer d'Aribau, instruït en l'Institut-Escola de la Generalitat fins el 1939 i a l'Institut Maragall des del 1939, i llicenciat en Filosofia i Lletres --secció de Filosofia-- en la universitat de Barcelona (1950), i acabat el servei militar (1951), vaig emigrar a l'Argentina a finals del 1951.

El nivell científic i cultural argentí és més baix que el del nostre país, el qual no és tampoc ni alt, ni avançat ni exemplar. A l'Argentina no sols no hi he après res des del punt de vista d'estudis, sino que corro el risc de perdre lo poc que jo havia après a Barcelona. I la meua aspiració ha estat sempre aprendre més, perfeccionar-se en quelcom, lo que no he satisfet a l'Argentina, perquè crec que aquest país no pot oferir lo que no té per natura.

L'educació i la instrucció que reben els argentins, no és tampoc la que jo voldria pels meus fills en el futur dels quals crec sincerament que es resumeix gairabé tota la nostra raó de ser.

L'esdevenidor d'aquest país no sols no és falaguer, sino ni tampoc tranquil·litzant, ja que en els deu anys que hi soc la devallada pel pendent del caos i la bancarrota, ha estat constant, fenomen aquest, gairabé mundial però amb diferent marxa d'agudització i rapidesa en els diversos països.

Tot això m'ha impulsat cada dia més a pendre una determinació, que s'ha concretat en el meu projecte madurat d'emigrar als EE UU, comptant amb les condicions imprescindibles sense las quals no es pot conseguir el visat d'inmigrant: la meva muller com a argentina té dret al visat d'inmigrant, lliurant-nos del règim de cuotes. I després tinc un amic que podrà actuar de "sponsor". Només em manca la orientació moral o certa seguretat de conseguir feina pels primers moments de la meva arribada.

I en aquest darrer punt hem arribat a l'objecte de la meva carta, per l'aclariment del qual, m'he permès la gosadia de recórrer al seu consell, a la seva orientació, al seu recolzament moral, malgrat que no tinc el gust de conèixer-lo personalment, però si des del punt de vista d'estudis.

Fa dos anys que vaig comprar el seu llibre DICCIONARIO DE FILOSOFIA (quarta edició -Buenos Aires 1958), després d'haver fet la seva descoberta a través d'algunes publicacions catalanes de l'exili i d'haver llegit alguns articles en la premsa argentina (La Nación, Bs As 27/3/60).

Inicialment no tinc intenció de dedicar-me a reprendre els meus estudis un cop establert als EE UU, ja que crec que per això em caldrà un perfeccionament de l'anglès, cosa que podré conseguir molt millor i més fàcilment allí mateix. La represa dels estudis vindria més endavant, si la meva situació econòmica ho aconsella, puix no ignoro que les matrícules i els llibres universitaris són molt cars als EE UU. (1450 dòlars anuals en alguna universitat)

He descartat el camí de la beca, per haver constatat que és molt limitat en ordre a treballar, guanyar diners i sobretot al permís de residència, ultra el no haver aconseguit, encara un perfeccionament de l'anglès.

CONCRETANT: 1) Creu vostè que em seria fàcil de trobar feina, un empleo, dins dels cercles universitaris com per exemple biblioteques, clubs, residències, imprentes, ràdio-emissores, o a fora en altres ambients encara que no siguin de caire cultural ni científic ni universitari?

2) Encara que començant amb menys, podria arribar a guanyar 400 o 450 dòlars, després d'un temps relativament curt? Aproximadament he calculat el cost mensual de la meva família en 350, més 100 dòlars de vida. Total 450 dòlars mensuals.

El desplaçament de la meva muller i fills, vindria després d'un temps de la meva arribada.

El clàssic, però moderníssim PRIMUM VIVERE, DEINDE.... m'obliga a ser clar i directe, i sincer en les meves preguntes. Si vostè em pot donar algun consell millor o algun

advertiment important, li agrairé moltíssim. M'ofereixo per qualsevol feina de col·laboració amb vostè si es que es presenta, i en el cas de que vostè no em pugui orientar, li agrairia molt de fer-me saber algun nom i adreça que em pugui ser d'utilitat d'acord al contingut d'aquesta carta.

Esperant no haver-lo molestat i desitjant rebre les seves ratlles, el saludo molt atentament, mentres resto

seu, devotíssim

Josep M. Barberà

16-2-62